

Ostaje mi to što se volimo

Đorđe Balašević

Moj drug iz detinjstva zivi sretno
Na selu ko u ruskom romanu (tacno tako)
Ima zenu i sina, ima podrum pun vina
I sve mu je ravno.
U poslednje vreme ja ga vidam sve rede
Samo onda uglavnom, kad nesto slavi
On se ne ljuti zbog tog, pruži ruku
I kaze, nisi bio odavno.

I secamo se dana kad smo jos bili divlji ko jeleni hitri
I sve smo blizi istini i tuzi, sto smo blizi sledecoj litri.

Pitam ga dal' zna da si otisla, da si otisla
Ma nije strasno, kaze on, imala je drugog, to znas.
Pitam ga dal' zna da se volimo, da se jos volimo
Ma bas si smesan, kaze on, ponekad si klinac bas.

Moj drug iz detinjstva zivot posmatra skrto
Vide nebo i zemlju (ma ima pravo)
Ja sam prokleti pesnik koji stoji na kisi
Koji laze i voli.
Mada smo ucili istu zivotnu skolu
Mi smo nekad daleki (pa to je ljudski)
Svako nosi u sebi nekog svog malog boga
Bog se potajno moli.

I zato vracam pricu na vremena kad smo bili ko jeleni hitri
I sve smo blizi istini i tuzi, sto smo blizi sledecoj litri.

Pitam ga sta, sad kad si otisla, kad si otisla
Ma budi mangup, kaze on, ima mnogo slicnih njoj
Pitam ga dal' zna da se volimo, da se jos volimo
Ma kojesta, gunda on, dodaj bokal stari moj.

Moj drug iz detinjstva se ozenio zelen
Al' je imao sreće (ja vidis nisam)
Ja sam ljubio razne, neke potpuno prazne
Neke potpuno strane.
I sve mi se cini da ne postoji nacin
Da mu objasnim tebe (jedinu pravu)
Zato topim u vinu, citav svet
U jednu casu moze svasta da stane.

I secamo se dana kad smo jos bili divlji ko jeleni hitri
I sve smo blizi istini i tuzi, sto smo blizi sledecoj litri.

Pitam ga dal' zna da je nevazno sto si otisla

Avantura, kaze on, sta ti sada ostaje
Ostaje mi to sto se volimo, sto se volimo
Dal' zbog vina, kaze on, pa ovo smesno postaje.